

I sommerferien 2010 ble det mange kontraster.

Kontraster kan være så mye. Kulde og varme, sjø og fjell, lys og mørke, høyt og lavt, Norge og kontinentet, o.s.v. o.s.v. Planen for sommeren 2010 var ca. 14 dager i Norge og ca 14 dager på kontinentet og vi skulle få oppleve kontraster.

Hovedtrekkene var en tur til Lofoten og nordisk bobiltreff på Selbu og 2-3 etapper av Tour de France og noen dager ved Balatonsjøen i Ungarn, der eldste datter med familie skulle tilbringe noen dager. Og helt klart har kona fått en ny tidsregning etter at hun ble mormor, og det styrer en del av bobillivet.

Vi møtte en nederlandsk bil i sommer som hadde en tegning på bakveggen og der stod det på 5 språk: "Tiden vil vise". Og noe liknende kunne stått på vår bakvegg, men "Turen blir til mens vi kjører" hadde kanskje passet bedre?

Starten fra Kristiansand gikk nordover over Valdresflya, med første kjølige overnatting. Vi fikk kjørt "Gamle Sognefjellsveien" som vi ikke har kjørt før. Så kjørte vi opp på Dalsnibba som vi heller ikke har vært før og det er nok noe av den flotteste utsikten vi har hatt av Norge. Der ser man fjellheimen og fjord og veien ned til Geiranger på en helt unik måte. Dette utsiktspunktet burde være et must før en kan si en har sett Norge og her får man sett det bokstavelig.

Videre gikk turen over Trollstigen og der var det store byggearbeider i gang som vil gi en flott utsikt av veien og svingene, men det er nok ikke ferdig før neste gang vi er på de trakter.

Videre gikk turen rett nord for Trondheim med andre overnatting også på en rasteplass. Neste morgen var det så kaldt i bilen at kona krevde at dette ble siste natt uten oppvarming. Det hjalp ikke med bruken av steikeovnen på morgenen til steking av rundstykker som bl.a. gjør at det blir en liten lunk, varmen skulle på dermed basta.

Dagens etappe ville være en rein transportetappe og Bodø var målet. Tidlig på turen blinket det kraftig inne i en tunnel og det satt en klar demper og spekulasjon om hvor stor hastigheten var når bildet ble tatt. Var det 5,10, 15 km. over fartsgrensen, spørsmålet er ikke besvart enda for foreløpig har det ikke kommet et brev i postkassen og håper selvsagt ikke det kommer.

Lofoten

Da vi var en rask tur innom Lofoten i påsken i år og så det i strålende solskinn og hvite fjell, var det helt klart en medvirkende grunn til at vi ville se det igjen og ha litt bedre tid. Håpet var jo og få se midnattssolen.

At Lofoten er noe av det flotteste vi har sett er det heller ikke tvil om, så forventningene var store.

Vi kom til Bodø litt før midnatt og ikke var ferge bestilt og ikke hadde vi sjekket tider, så vi kjørte rett ned på kai. Det var jo lyst som midt på dagen, selv om det dessverre regnet litt i perioder. Det var ferjekø og det viste seg at det gikk en ferge 0.30 så vi bestemte oss for å ta den. Bilkøen vokste og på plassene for forhåndsbestilte billetter, var det ingen biler. Det settes inn ekstraferger i sommerperioden og billettprisen blir litt høyere ved forhåndsbestilling. Da fergen var klar til å dra var den tilsynelatende helt full, noe den langt ifra var i påsken.

Vi kom over og kjørte ned til Å for å overnatte på parkeringen der. Det var trangt om plassen der nå også, i påsken var det bare oss, noen busser og snø. Nå var det også noen busser, ingen snø, annet enn oppe i fjellene, men fult av bobiler og campingvogner. Så vi fikk lurt oss til en plass. For øvrig kom det en del nedbør nå også, men nå var den ferdig måkt som en sier her på Sørlandet når det regner om vinteren. For det var ingen sommer temperatur nå heller og fyren ble satt på.

Fricamping.

Lofoten og resten av Nordland ble for øvrig av oss oppfattet som et bobilens eldorado. For bobiler var det mange av og de overnattet nesten overalt det var plass til det. Har hatt en oppfattelse av at det var vanskelig å fricampe der. På vegvesenet rasteplasser stod det at det ikke var lov og ha lengre opphold, men ellers så vi nesten ikke et skilt i Nordland.

Vi besøkte noen bekjente i Lofoten, bla annet for å få litt info om hva en burde se. Spurte også dem om hvordan det var med fricamping og det ble bekreftet at det var minimalt med begrensninger på det. Det ble nevnt noen tilfeller da bobiler var blitt jaget, men da hadde man jo fricampet på en måte som ikke er en bobilturist verdig. Da var det campet på private brygger og eiendommer som var direkte til hinder for de som bodde der.

For øvrig var det også forholdsvis mange bobilparkeringer og ellers godt tilrettelagt med tømme muligheter og lignende. En bobilparkering skilte seg derimot ut og det var i Svolvær. Ikke stod det en eneste bobil der når vi svingte innom og det hadde vel kanskje noe med prisen og gjøre. Det var 250kr mot 120-150kr. som vi hadde sett på de andre plassene vi svingte innom

Selv fricampet vi alle nettene og det var ikke alltid så lett og finne plass for det var jo nesten bobiler over alt, så vi stod ikke en natt alene.

Været

Dessverre var ikke været helt topp. Det var ikke så mye regn, men overskyet og vi så ikke så alt for mye av sola. Men lyset var jo helt fantastisk og når sola brøt igjennom skyene var det ofte et fantastisk lys.

Med alle de flotte stendene var det jo synd at ikke været var bedre, selv om de er vel ikke kjente for et yrende badeliv.

Selv om en ikke kan gjøre noe med været og for øvrig er det vel et uttrykk som sier: "Det er ikke dårlig vær, bare dårlig klær."

Det var vel bare den lave temperaturen som var det verste, selv om som vi har sagt flere ganger når det er kjølig. Det er enklere og gjøre noe med temperaturen når det er for kaldt enn om det er for varmt, som vi også skulle få erfare senere i ferien også.

Riksvei 17.

Når vi skulle sørover igjen etter å ha brukt den tiden vi hadde til rådighet og fått sett og gjort det vi ville bestemte vi oss for å kjøre riksvei 17 sørover. Vi hadde ikke fått sett midnattssolen og skulle vi det måtte vi vel holde oss ved kysten.

Denne veien kalles jo også verdens vakreste og det viste vi fra tidligere turer at det var. Det er 6 eller 7 ferger på denne veien sørover avhengig av hvordan en avslutter den. Veien er jo fra Bodø til Steinkjer Vi kom over Fauske nå etter å ha kjørt E10 østover og for oss startet veien fra Saltstraumen.

Det var ikke blitt all verdens søvn på oss og med samme lyset hele døgnet var en jo heller ikke så trett. Det var jo så mye og oppleve, gjør og se på, for ikke tvil om at Norge er et flott land med mye fin natur.

Midnattssol

Første natten sørover var det også sol og mulighet for å se midnattssolen, slik vi måtte finne et sted og overnatte med usikt over horisonten, slik at vi fikk se sola hele tiden. Og vi fant en fin rasteplass og etter hvert som tiden nærmet seg midnatt så vi at det stoppet bobiler på flere rasteplasser langs veien. Og denne natten hadde vi flaks, skyene dekket ikke sola helt og det så jo ut solen duppet ned i havet før den "spratt" opp igjen uten være nedi vannet.

Når det er snakk om midnattssol tenker jeg ofte på den gangen for mange år siden da vi var på Nordkapp for å se midnattssolen. Vi var heldige å fikk sett den og kom bl.a. i prat med en franskmann som var der for 3 gang for å se den, for de tidligere gangene hadde de ikke fått sett den.

Kaka tar derimot en amerikansk dame i et reisefølge som ved midnatt spør om hvor midnattssolen er. Da en peker opp på sola som skinner fint

over globusen, blir den amerikanske damen sint og sier. " Jammen det er jo den samme sola jeg har hjemme i statene. Her betaler jeg i dyre dommer for å komme hit og se den også kunne jeg bare sittede hjemme og sett den der."

Fergeproblemer

Siden det var en del fergeskip som skulle ta ble det en del venting i fergekøer. Når vi ventet på fergeskipet til Ågskaret sa billettørens at fergeskipet hadde fått motorhavari og det ville ikke gå noen ferge så vi kunne bare snu og kjøre ut på E6 noen mil bak oss.

Jeg ringte 175 og de kunne bekrefte fergeproblemer, men sa det skulle settes inn ekstraferge som ville gå kontinuerlig. Fergeskipet var litt mindre så det kunne ta litt tid. Etter en stund kom vi med og turen fortsatte videre sørover.

Lang fergekø

Neste natt bestemte vi at vi skulle ligge over på fergekaia og ta fergeskipet kl. 8.30. Dette var siste fergeskipet og vi skulle kjøre de ca 40 milene til Selbu. Vi måtte bare se midnattssolen en gang til før vi kjørte ned på kaia og vi fikk enda et fint syn av midnattssolen.

Neste morgen går det i full fart for å rekke fergeskipet 8.30 og når vi kjører ut 8.20 er det kø så langt øye rekker. Circus Merano skal også med fergeskipet. Den ene fergeskipet etter den andre forsvinner og etter 5 timer i fergekø går jeg ned til fergeskipet som kommer og ber billettørens ta med noen "småbiler" på plassene som blir ute ved kantene p.g.a. de lange trailerne. Det skulle jeg vist aldri sagt for da han sint og jeg fikk beskjed om at jeg skulle ikke lære han jobben sin. Jeg sier at jeg skal ikke lære han jobben jeg bare sier hva jeg har sett skje på de siste fergeskipene. For da beskjed om at det er ikke han som bestemmer, men kapteinen. Heldigvis kommer vi med denne fergeskipet, men dessverre ble bobilene foran meg i ferjekøen stående igjen og flere andre selv om det også på denne fergeskipet kunne vært med en 3-4 bobiler til.

Nordisk Treff

Normalt deltar vi på verdenstreffet. Et treff (FICC RALLY) på ca 10 dager som samler campere fra ca. 30-35 nasjoner og fra ca 1000 til 3000 enheter og ca 2000 til 6000 mennesker. Har skrevet om det i Bobilen tidligere. I år var det i Kroatia på et tidspunkt som vi ikke hadde anledning til å delta.

Så i år ville vi delta på Nordisk treff for første gang. Vi kom ikke før seint på torsdagen p.g.a. fergekøen og ble liggende ute i venteleieren som vi for øvrig stod hele treffet.

Dette treffet var nesten et verdenstreff i miniatyr. Flott gjennomført, godt organisert og flott program. Traff både gamle og nye comingvenner og hygget oss masse. Deltok på fine utflukter og alt av arrangementet var til 20 i stil er vår vurdering.

Litt mørke skyer var det dessverre under festmiddagen, da en overhørte folk som dirrekte ble skjelt ut i matkøen og at folk forlater salen under underholdningen og nærmest kaprer bussene for å kjøre dem tidligere tilbake til bobilene, synes jeg i aller høyeste grad var kritikkverdig.

Disse dagene gikk for fort og en fikk ikke gjort alt en ønsket. For en del år siden ble det tatt opp på FICC RALLYET om det skulle krypes litt da en drøy uke var lenge. Det ble nedstemt fordi det var mange som mente at da ville man ikke få tid til og treffe gamle bekjenskaper fått nye og deltatt på programmet. I så måte kunne jeg godt ha hatt flere dager på Nordisk.

Neste år skal FICC RALLYET være i Tjedia og da blir det ikke nordisk på oss, men verdenstreff? Dessverre er det fra 5-14 august, så vi får nok ikke delta på hele. Hadde vært artig om det kom en del bobiler fra NB da? Siden en må melde seg på dette FICC RALLYET gjennom en organisasjon, da ikke enkeltpåmeldinger er godtatt. Derfor gjør vi som også enkelte andre NB medlemmer har gjort, nemlig meldt oss på gjennom NCC.

GPS`ens lunefullhet.

Etter Nordisk skulle vi hjem via Sverige for å gjøre en liten Harryhandel og tirsdag kveld skulle vi ta fergen Kristiansand-Hirtshals.

Kjøreruten ble satt inn på GPSen og den gjorde som den ofte gjør, nemlig tar oss i en retning som er helt lur. Mange har vel når man stoler 100% på GPSen blitt ført inn på veier en ikke burde. Blitt stoppet av lave bruer, for smale bruer, sykkelveier, enveiskjøringer og lignende og ikke alltid har det vært like enkelt og komme ut igjen.

Nå så det ut som GPSen ville gjøre det med oss igjen. Vi skulle kjøre via Røros og vi så bobiler kjøre nedover veien som virket normal, men vi ble tatt i en litt annen retning. Selv om slike snarveier som GPSen kan ta har ført til problemer har det også ført til at en har kjørt på mange fine steder som en ellers ikke hadde kommet til. Derfor gjør en som oftest det GPS—en sier, men denne gangen gikk det mot en smal bro.

Igen var farten var kanskje litt stor, men helt sikkert var det at broen var for smal. Førts smalt det i speilet på den ene siden, så ved korrigering smalt det i speilet på den andre siden og en måtte korrigere igjen og det smalt igjen og plastbiter sprutet og deler datt av speilene som klappet inntil bilen og det ene speilglasset knuste.

Da status ble gjort opp viste det seg at et speil ble knust og enkelte plastdeler manglet og var ikke å finne og skilt på motsatt side viste forbud for bredde over 2,2m. Dette skiltet så vi ikke på siden vi kom fra, bare høyde og vekt, men det stod sikkert lengre oppe? Uansett bestemte vi der og da at vi bare fikk kjøre innom fabrikken i Tyskland på vår tur sørover og håpe at ikke speilet kostet skjorta.

Vi kom i hvert fall hjem på mandag formiddag selv om det var ca en time seinere enn fruen ville, men vi hadde stoppet for å kjøpe noe til bobilen.

Videre sørover.

Vi kom oss av gårde med fergen på tirsdag som planlagt og første kjøreeøkt går til CITTI som den alltid pleier. Når vi stoppet der litt over midnatt var det ikke en bobilen som overnattet på parkeringsplassen, så vi fikk bare legge oss.

Neste dag gikk kona som vanlig inn før meg, slik at jeg fikk litt lengre tid på øret og hun startet innkjøpene. Jeg kommer som vanlig inn litt senere og får kjøpt mine bobilblader og betaler for hele stasen og vi går ut og legger det i bobilen.

Og nok en dag er rein transportetappe etter at gassflaskene er fylt opp hos Faber Gas også denne gangen også for 15Euro for en 11kg., Vi er nå også kommet til landet med kjøpesentrene som kona må innom. Det var først når jeg fikk lagt inn disse Real kjøpesentrene på GPS'en at den fikk konas velsignelse også og hun så fordelen med den.

Så etter noen stopp på noen kjøpesenter kan vi stoppe på bobilparkeringen til Niesmann+Bischof og som så ofte før er det så vidt en finner en plass der for det er ofte mange bobiler som overnatter der.

Polc

Som er byen der man finner fabrikken til Niesmann+Bischof har også i mange år hatt en meget stor og velutstyrt campingforhandler. De selger bl.a. Concord bobiler og har en stor rekvisitaavdeling. Nå har også en forhandler av Carthago etablert seg i området og GoldSchmidt har etablert verksted for montering av utstyr på bobiler. Det stod flere rene chassis der som skulle ha montert utstyr. Sikkert noen som skulle inn og få påbygg hos Niesmann+Bischof etterpå?

Så i tillegg til fabrikken og bobilparkeringen er det mye for en bobilinteressert og se i gangavstand fra parkeringen. Selv var jeg så heldig å få det siste speilet de hadde til min bil og de ville aldri få inn flere og ikke minst var prisen hyggelig 114 Euro for helt komplett speil med feste, jeg hadde nesten trodd det dobbelte. Er ikke så mange år siden vi var nede på Eurafabrikken og hørte hva speil kostet der og det var ikke billig og speilene var omtrent like.

Denne lille dorfen ligger heller ikke så langt unna Moseldalen, så vi kjørte en tur nedenom der på vår vei videre sørover.

Tour de France

Neste mål var og få med oss noen etapper av Tour de France og jeg hadde kjørt ut løypetraseene for 6,7, og 8 etappe. Vi kunne få med oss 6 etappe om vi kjørte til det ble sein og det ble det også før vi parkerte. Nærmere 3 var kl. før vi parkerte rett ved veien utenfor et lite pakkehall i en liten landsby. Vi kunne sove til litt utpå formiddagen for caravanen ville ikke komme for i 13 tiden og rytteriene før i 14.30 tiden.

Siden det var så trang der og huser og gjerder gikk nesten ut til veien regnet vi med at det ville bli en stille plass. Ingen bobiler i nærheten og som sagt vi regnet med et rolig sted. Det var det vi ville prøve fra tidligere erfaringer med Touren.

Stor var derfor undringen da det ble ganske stor aktivitet og bråk rundt bobilen allerede i 9 tiden. Og det viste seg at inne på lagertomten til bygget hadde satt opp en stor utsalgs bod for mat og drikke og det var kommet mye folk dit allerede.

Store menneskemengder hadde allerede samlet seg langs veien og det ble langt ifra så rolig en hadde håpet. Måtte stadig avise tilbud om øl fra folk som var innom salgs boden og stemningen var høy.

Så når caravanen kom og stemningen steg tilsvarende var en selv også kommet i hakk og alt var som det skulle. Det er jo bare en opplevelse og være en del av det pulserende livet som oppstår og alt er som det skal, selv været var på vår siden og nesten litt trist at det går så fort over. For etter at syklistene har passert er jo menneskene borte etter 10 minutter.

Vi var også raske med og komme av gårde og kjøre videre til et nytt sted på neste dags etappe og en møter stadig bobiler som er ut i samme ærend og mange er lette og kjenne igjen fordi di har en eller flere av de gule pilene som angir hvor løypa skal gå i vinduet. Det er derfor heller ikke vanskelig å se hvor løypa skal gå neste dag. For det er bare og følge disse pilene til man kommer til en plass man vil stå.

Kjører man litt seint på dagen er det også mange som har stilt seg opp. Byene er pyntet og forberedelser er gjort. Er forresten litt påfallende hvordan enkelte landsbyer virkelig er pyntet opp og andre er det nesten ingenting.

Vi tok med oss 2 etapper til og den siste gikk oppe i Jurafjellene. Og der var det en fantastisk natur og et stort sykkelmiljø. Noen av fjellovergangene der var utrolig fine og kunne minne litt om enkelte vi har i Norge.

Sørover eller nordover

Vi var nå kommet ganske langt sydoover og siden vi skulle over til Balatonsjøen ville vi ikke kjøre igjennom Sveit og Østerrike, så spørsmålet var om vi skulle kjøre syd for landene eller nord for landene. Vi bestemte oss for å kjøre syd for og satte kursen for Mount Blanche tunnelen.

Her var det helt klart skjedd endringer siden sist vi kjørte igjennom og det er nok p.g.a. den store brannen som var der for noen år siden. En ble sluppet inn i tunnelen med sikkerhetsavstand som skulle holdes hele veien og det var bergnings og brannbiler i begge ende og inni tunnelen og utsiktspunktet som var på sørsiden var også rustet opp og en hadde en flott utsikt utover dalen.

Ekstra Tank

Vi hadde nå også fått full toalettank og siden vi kjøpte ekstratanken for flere år siden hadde vi kun brukt den en gang, men nå måtte den i bruk igjen. Hadde ikke hatt problemer med å tømme hittil, men "plutselig" var det lengre mellom tømmestedene.

Vi planla nå og kjøre til Jelso halvøya og se om vi fikk plass på campingplassen Union Lido som vi hadde prøvd 4-5 ganger før og få overnatte, men ikke sluppet inn siden vi bare skulle ligge 1 natt eller 2.

Så ferden gikk sørøstover på ikke betalingsveier, men da natten nærmet seg kjørte vi opp på motorveien for og overnatte på en bensinstasjon. Før det passerte vi en trafikkulykke som var skjedd ganske nylig og det var en dødsulykke og det var lagt et teppe over førersiden på den ene bilen, men dessverre ikke vanskelig å se ryggen på personen som satt fastklemt mens politi og ambulanse bare stod og så på. Slik gjør inntrykk, men det virket ikke som trafikken ble noe bedre av den grunn. For forbikjøringer der det var forbudt og hastigheter langt over det skiltingen skulle tilsi fortsatte. Vi fant i hvert fall roen på en bensinstasjon og temperaturen var høy for nå hadde varmeperioden vart lenge.

Union Lido

Dette var for øvrig første gangen denne sommeren vi ville ligge på campingplass og da vi ankom campingplassen litt utpå formiddagen, var vi veldig spente på om vi ville få plass.

Vi fikk lov å ligge der 1 natt eller mer, og vi fant en plass helt nede mot stranden og skulle registrere oss elektronisk på en av kontrollpunktene på plassen. Plassen er på 600000m² og inneholder var det 22 bedrifter inne på området spisesteder, restauranter og butikker. 3 bade anlegg og ellers alt en trenger. Det er nesten ikke noe en trenger gå utenfor parken å få tak i. Og det var utrolig mange skandinaver der, med helt klart et overtall av dansker.

Første natten var det et nesten et 30 minutter langt fyrverkeri til musikk og det hadde tydeligvis også andre campingplasser i området. Og vi tilbrakte kvelden med nye bekjenskaper som også var fra Sørlandet.

Neste morgen stod det en vinflaske, en kakeboks, 2 billetter til Wellness senteret og et gratulasjonskort. Jeg sa til kona at det måtte være feil, men når hun åpnet kortet var det mitt navn og et gratulasjonskort.

Vi hadde en fin dag og en fin tid i Wellnessenteret som egentlig var et vannanlegg med vannmassasje og bl.a. badstue. Litt vilt og ta badstue i når det var over 30 gr. ute.

Kvelden ble avsluttet i hyggelig selskap igjen og vi ville dra neste dag for det var ikke godt og vite hvilken overraskelse 3de natten ville gi. For skulle det toppe noe av det vi hadde opplevd hittil måtte det være bra.

Vi fikk også vite hvorfor vi ikke hadde kommet inn tidligere fordi det stod i reglementet at minimumsoppholdet var minimum 1 uke i høysesøngen. Herligheten kostet også litt over 99 Euro for 2 stykk og bobil.

Videre mot øst.

Nå satt vi kursen mot Slovenia og til Istrahalvøya. På grensen til Slovenia må man kjøpe vignette for å kjøre på motorvei over 3,5t er det bompenger.

Vi tok en overnatting på camping i Kroatia før vi dagen etter kjørte til Ungngaren.. I Ungaren er det også Vignette, men vi ville ikke kjøre på motorvei så vi valgte ikke å kjøpe og heller holde oss unna motorveiene. Siste overnatting før Ungaren tok vi på motorveien i Slovenia.

Balatonsjøen

Dette er Europas største innsjø og et veldig populært sted for turister med et uatll av campingplasser rundt. Vannet er veldig langgrund og det gjør det varmt nesten uansett. Det er også kjent for sine slanger i vannet som er helt ufarlige. Egentlig er det øgler uten bein og de har ofte hodet er 5 cm over vannflaten.

Det er en del år siden vi var ved Balatonsjøen sist og litt stygt sagt så det ikke ut som det var gjort noe siden sist, i hvert fall der vi var. Nå var det ikke det vi brydde oss mest om, for nå skulle vi ha noen fine dager med datteren og familie.

Turen nordover.

Dagene gikk så alt for fort og vi måtte sette kursen nordover igjen. Vi hadde ca 180mil og kjøre til fergen og det planla vi og ha 2 overnattinger på.

På veien hjem skulle vi også møte noen campingvenner som vi dessverre ikke kunne være sammen med mer enn en kveld og en liten formiddag før turen gikk videre. De har vi hatt mange fine turer med og i utgangspunktet skulle vi ha litt lengre tid sammen, men det gikk ikke.

De hadde funnet en by vi skulle møtes i og alternative plasser for å sove om natten. Det ble på parkeringsplassen til et hotell som vi spiste middag på om kvelden og vi tok likeså godt en frokostbufet om morgenen også. Så var det en alt for rask tur på byen før våre veier skiltes igjen. Og jammen er det blillig i øst Europa enda, men det blir dyrere og dyrere der også.

Så ble det en natt til langs veien før vi kjørte inn i ferjekøen med ganske grei margin.

Tor H 114

PS.

I tillegg til alle minnene og flotte opplevelsene også denne ferien som det ble en del mer kjøring enn normalt og ikke minst større kontraster, er det 3 andre ting som har skapt litt tanker.

Strømforbruk.

Har vært en helt bekymring fri opplevelse med hensyn til strømkapasiteten. Med kun 2 netter med tilkopling av 230V på disse drøye 4 ukene. Den utvidede batterikapasiteten og DCDC laderen jeg har beskrevet i en tidligere utgave av Bobilen, har overbevist stort. Reklamen til DCDC laderen som jeg var litt skeptisk til er virkelig gjort til skamme. Har selvsagt tatt litt hensyn ved TV bruk, forøvrig bare 2 ganger, ellers har viften i takluken gått nesten konstant når bilen har stått stille sørover p.g.a. varmen. Har ikke brukt reservebatteriet en gang, bare de 2x70Ah.

Vinterdekk.

Har hele denne turen kjørt på vinterdekkene for å ta ut de siste km. av dem og ikke minst for å se om det er så ille som det blir hevdet og kjøre med vinterdekk om sommeren, har jo i år kjørt rundt på asfalt på over 55 gr, C (anvist på tavle langs veien, med lufttemp og veibanetemp.)

Merket helt klart at jeg kjørte på andre dekk enn det jeg pleier, men merket ikke noe forskjell sørover. Merket faktisk størst forskjell her hjemme og da i svinger og virket som grepet slapp bak. Kjøre Fiat så driften er foran, så om det var veigrepet eller sideveggene i dekket som ga seg skal være usagt. Er jo litt tyngre lastet om sommeren enn vinteren og siden det er en mykere gummiblanding i vinterdekkene vil vel

dekksidene bli mykere også i varmen? Om det var det at jeg kjørte forsiktigere etter disse opplevelsene eller hva det var som gjorde at det ikke ble noe mer påfallende i varmen sørover skal være usagt.

Husk også at skal man bruke vinterdekk som sommerdekk, må hastighetmerkingen stemme med det som er oppført i vognkortet om man reiser utenlands. Skal man bare være i Norge kan man kjøre med Q som hastighetsindeks om vognkortet sier høyere hastighetsindeks. Det beste må nok allikevel være og bruke vinterdekk om vinteren og sommerdekk om sommeren,

3,5t

Etter denne turen i Europa kommer tankene med bobil over og under 3,5t frem igjen. For det er ikke få plasser vi har kjørt i år også som ikke har vært lov for kjøretøy over 3,5t. Har i 4 år nå prøvd og heve vekten på bobilen, var senest innom Trafikkstasjonen en drøy uke før ferien i år å viste bobilen.

Er 3,5t enda og i sommer var det OK, selv om kona har et helt annet forhold til vekten enn meg, så opp må den. Tiden vil vise når det blir og har full forståelse for en artikkel i en tidligere nr. av Bobilen om og styre unna Trafikkstasjonene i region sør for vektendring.